

Ca'n Met torna a recuperar la marxa

Judith Palay, amb el recuperat logotip de Ca'n Met, al costat d'una de les dues columnes conservades XEVI SALA.

Entrem a l'antic cafè discoteca Ca'n Met de la Bisbal d'Empordà, ara en plena recuperació per fer-hi un local social després del llarg parèntesi que va convertir-lo en un supermercat, i és com passejar per les restes d'un Titànic enfonsat que a cada passa recupera la vida. La monumental barra a l'esquerra de l'entrada, les elegants taules de marbre enmig, l'escala de fusta noble que conduïa a l'altell, el passadís que desembocava a la pista de ball circular il·luminada per la intermitència estroboscòpica de la bola penjada al sostre... Gairebé res de tot allò ja no existeix, només es veuen les parets de pladur que l'actual llogater, l'Associació de la Gent Gran, està finançant amb l'ajuda de l'Ajuntament per tal que, entre altres activitats, s'hi torni a ballar, no pas la joventut d'aquell temps, és clar, sinó els jubilats que hi reviscolaran al ritme de valsos, salsa i boleros. Ja s'han fet les primeres proves de so, tot està a punt per a quan estiguin enllestits definitivament els permisos i acabades les obres. Ca'n Met, hereu d'aquell Cafè de las Delicias creat a finals del XIX, no tornarà a ser el que era abans de tancar definitivament, el desembre del 1985, però almenys recuperarà l'esperit de l'antiga sala de ball centenària, també l'ànima de la discoteca més moderna que fa mig segle obria les portes als nois i noies d'encara no quinze anys. La nostra primera discoteca. Per això, Ca'n Met,

com els Ca'n Met d'arreu de Catalunya, es mereixia aquesta reivindicació col·lectiva i aquest retorn als orígens, perquè la idea de l'associació és complementar l'oferta d'activitats adreçada als socis obrint el local a tota la vila, fer-hi exposicions, presentacions, tot allò que correspondria a un centre cívic.

En aquesta visita guiada, m'hi acompanya la Judith Palay, un dels motors de l'Associació de la Gent Gran, que amb només un any de vida ja té 400 persones associades, que paguen 20 euros de quota anual i participen en actes que proporcionen ingressos afegits. Com avui, que han sortejat una televisió, o amb aquesta pila de llibres de segona mà que pots adquirir a un euro l'exemplar, arrencada just on abans hi havia l'antiga barra del bar. Se la van quedar els de la veïna Torroella de Montgrí, que van tenir vista i van afanyar-se a comprar-la per instal·lar-la en un dels seus equipaments culturals quan les obres del primer supermercat van començar l'enderroc. Del cafè original, només n'han sobreviscut les dues columnes d'aire modernista i l'escala de fusta que ara no condueix enlloc. I també, és clar, n'ha sobreviscut l'emblemàtic logotip d'autor desconegut dissenyat a finals dels anys seixanta per promocionar el negoci discotequer.

Tot el cartell gira al voltant d'un personatge que ara podríem associar al moviment hippie nascut entre les manifestacions nord-americanes contràries a la guerra del Vietnam. Fidel al caràcter que barrejava un pacifisme naïf i un hedonisme al·lucinogen, el pelut del cartell ens mira envoltat de flors i amb una brillantor festiva als ulls. Un cartell immortal que, tal com pertoca, ara torna a lluir, orgullós, a la façana del nou Ca'n Met. Pregunto a la Judith com és que s'ha pogut recuperar aquest disseny tan entranyable i ella respon: "Un dels avantatges de tenir una associació de persones grans és que poden conservar coses de molts anys enrere. Diversos associats en guardaven pòsters que hem aprofitat, però abans de tornar-lo a fer servir i de donar nom al nostre local ens vam assegurar que no hi havia drets d'autor que poguéssim infringir."

Arribar fins aquí, però, amb els darrers preparatius per fer la inauguració, no ha estat fàcil. L'associació es va començar a moure quan es van quedar sense poder utilitzar el local de l'antic Ajuntament, sobtadament destinat a noves oficines. "Les Escoles Velles s'estan remodelant per ubicar-hi un espai polivalent al servei de totes les entitats locals", hi afegeix la Judith. "Però encara no estan disponibles; nosaltres estàvem creixent molt ràpidament i ens calia trobar algun lloc de manera urgent. Vam mirar l'antiga mesquita, amb 150 metres quadrats, insuficients, i va ser llavors que vam veure que el supermercat es desmantellava. Aquí són gairebé 500 metres quadrats; ens han donat moltes facilitats i hem pogut negociar un lloguer assumible." Això sí, els donatius sempre són benvinguts; per això l'associació fa una crida a tothom per aportar-hi un gra de sorra, al compte, per Bizum o directament acudint al local.

La regidora de Gent Gran, Drets Socials, Educació i Igualtat, Dolors Molina, qualifica la iniciativa de l'associació d'"encomiable" i celebra que es pugui donar millor cobertura a les necessitats d'aquest col·lectiu, amb la garantia que es compliran escrupolosament tots els tràmits per a l'adaptació als nous usos. Pel que fa a les Escoles Velles, Molina confirma que "les obres estan acabades i la idea és que aviat serveixin d'hotel d'entitats". Complert l'objectiu d'alimentar l'estómac de les persones amb els tres supermercats diferents que del 1985 ençà s'hi han oberts i tancats, ara Ca'n Met es disposa a alimentar l'oci de la gent gran. I, d'alguna manera, el present tornarà a connectar amb el passat.

Entre el segle XIX i el segle XX, el local inicialment anomenat el Café de las Delicias ha tingut diferents amos, ha ofert diferents músiques i ha captat diferent clientela, però sempre dedicat a la socialització i a la ballaruga. Amb una etapa especialment intensa entre el 1968 i el 1985, quan el discjòquei hi feia sonar discos que s'anaven a comprar a Perpinyà i que s'estrenaven aquí abans fins i tot que a les ràdios estatals. És en aquella època que hi acudia gent d'arreu i que hi van actuar artistes com Guillermina Motta, Los Diablos, Los Mustang, Tony Ronald i Núria Feliu, tal com recorda en el seu blog el periodista Roger Font.

La visita guiada de la Judith conclou en una estança desconeguda per a la majoria de clients de l'antiga discoteca, també per a un servidor: el Quarto Verd, situat rere la zona on hi havia la cuina, i que els diferents supermercats van emprar com a magatzem. La memòria col·lectiva dels socis ha permès conèixer l'existència de la cambra, on hi havia sofàs i parets empaperades on es permetia l'accés a determinats clients. Tampoc era res d'estrany, altres establiments lúdics de l'època daurada de la Costa Brava en tenien de similars, els famosos i discrets "reservats". Si el pelut amb la brillantor festiva als ulls pogués baixar del logotip per parlar-ne, segurament les anècdotes del Quarto Verd que ens explicaria no cabrien en aquesta crònica.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 26-02-2025, Pàgina 12

-El Punt Avui. Nacional 26-02-2025, Pàgina 13

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2509310-ca-n-met-torna-a-recuperar-la-marxa.html>